

Z uvedeného je zjavné a diskusia k jednotlivým blokom to potvrdili, že problematika recepcie kritického uvažovania a písania (nielen o literatúre) sa týmto podujatím nevyčerpala, iba nesmelo pootvorila. A zďaleka pritom nejde iba o situáciu literárnej kritiky po roku 1989 či fenomén presunu hraníc medzi kritikom a čitateľom. Ako upozornil napr. Milan Šútovec, nereflektovaná ostala široká oblasť textov písaných na zákazku inštitúcií, ktoré mali výrazný vplyv na edičnú prax. Ďalším problémom môže byť nárok, možnosti či právo (a s nimi súvisiaci spôsob) aktuálnej reflexie vlastnej práce criticalkej generácie s odstupom niekoľkých desaťročí, ktorú vo svojom príspevku načrtol P. Zajac, a mnohé ďalšie. Možno iba dúfať, že ochota a entuziazmus „preberať“ sa vo výsledkoch criticalkej práce neostane solitérom v podobe uvedeného grantového projektu a tohto podujatia.

Jana Pácalová

K 10. ročníku *Studentské (intermediální) konference*

V dňoch 27. a 28. apríla 2011 sa pod záštitou Ústavu pro českou literaturu Akademie věd České republiky v Prahe uskutočnil desiaty, a teda jubilejný ročník medzinárodnej študentskej vedeckej konferencie, podujatia, ktoré, ako aj po minulé roky, poskytlo priestor mladým začínajúcim vedcom – pregraduálnym študentom i doktorandom. Hoci bol prínosný projekt študentských konferencií vo svojich začiatkoch zameraný literárnovedne, v predchádzajúcom ročníku organizátori tak trochu zaexperimentovali: otvorili toto vedecké stretnutie intermediálnemu a interdisciplinárnemu dialógu. Experiment priniesol zaujímavé výsledky, a preto intermediálny a interdisciplinárny model zostal zachovaný i v tomto roku.

Po úvodnom privítaní prodekanou PF UK Miroslavou Černochovou a riaditeľom ÚČL AV ČR Pavlom Janáčkom konferenčnú debatu otvoril Ľuboš Lehotský so svojím príspevkom *Muška* v inom svetle. Venoval sa v ňom literárnej predlohe *Muška* od Guy de Maupassanta a jej filmovej adaptácii *Sladké hry minulého leta* od režiséra Juraja Herza, zameriavajúc sa najmä na špecifickú atmosféru posttextu. Aneta Zatloukalová sa zaoberala *Krvavým románom* Josefa Váchala, sledujúc jeho vzťah k rovnomennej filmovej adaptácii v podaní Jaroslava Brabca. Referentka dokázala, že Brabec prebral pretextu vlastnú originálnu mystifikačnú a ironickú hru s čitateľom a žánrom samým, za čo nakoniec získala každoročne udeľovanú *Cenu Vladimíra Macury*. Ďalší príspevok *Zobrazení symbolického násilí ve Fuksově Spalovači* mrtvol autora Macieja Podlasina načrel do témy „skrytého“, subtilného násilí, pričom sa opieral najmä o tézy Slavoj Žižeka. Klaudia Kaczmarek sa pozrela na film Petra Zelenku *Bratři Karamazovi* ako na aktualizovanú interpretáciu Dostojevského románu, hľadajúc okrem iného odpoveď na to, či sú divadelní a filmoví diváci podobne citliví. Ďalšie dva príspevky boli venované podobám historicity v literárnej a filmovej tvorbe: v prvom z nich sa Ivana Valíková koncentrovala na značne rozdielne filmové artefakty z „dielne“ Juraja Jakubiska (*Zbehovia a pútnici* a *Bathory*), teda na históriu na striebornom plátne v dvoch obrazoch; v druhom referáte s názvom *Ako si vychovať rodičov?* Schematizácia literatúry a filmu – hlas radikálnej mládeže prvej polovice 60. rokov sa Eva Palkovičová podujala naznačiť, ako a do akej miery sa socializmus dotýkal tvorivých

umeleckých postupov. Ďalšej čiastkovej téme konferencie (Vizualita a vizualizácia) sa venovali opäť dvaja prispievatelia: Martin Tvrďý analyzoval prvky vizualizácie v novele Dominika Tatarku *Panna zázračnica* a Lucia Miklošková „záhyby“ mnohoveštového výtvarného artefaktu *Šperky Diany z Poitiers* od Rudolfa Filu. Posledné príspevky odznali z úst Julie Miesenboeckovej a Zofie Baldygaovej. Prvá z nich sa venovala fotografii ako voyeristickému médiu v literatúre a vo filme, pričom na niekoľkých príkladoch dokazovala, že fotografia je voyeristická v obraznom i doslovnom zmysle. Za svoj výkon získala *Čestné uznání Vladimíra Macury*. Príspevok druhej študentky poskytol prítomným možnosť nahliadnuť do problematiky fenoménu hypertextu v tlačенých publikáciách a na internete, a to najmä v súvislosti s autorom, príjemcom a procesom čítania.

Úvod druhého dňa konferenčného rokovania patril Jane Kršiakovkej a jej referátu O políčkach paneloch... a trochu aj o Pac-manovi, v ktorom sa autorka zaoberala jedným konkrétnym filmovým artefaktom ako intermediálnym konštruktom. Ján Kralovič upriamil svoju pozornosť na portrétovanie mesta najmä v kinematografii (v centre jeho záujmu stál filmový dokument Waltera Ruttmanna *Berlin* s podtitulom *Symfónia veľkomesta*), sledujúc stopy pouličného chodca. Rovnako ako minulý rok aj tentokrát za svoj inšpiratívny a zaujímavý postavený referentský vstup získal *Čestné uznání Vladimíra Macury*. Ďalší z vystupujúcich – Daniel Kováčik – sa sústredil na časové modalities naratívu a spôsoby ich diskurzívneho stvárnenia v literárnom a filmovom médiu. Referát Počítačové hry a narativita predniesol Tomáš Suk, ktorý hľadal hranicu medzi hrami s naratívnu štruktúrou a hrami bez nej, pričom sa centrálnie zamerával na hru českej proveniencie *Mafia II*. Anna Lukešová sa následne pozrela na úlohu recipienta v interaktívnom naratívnom prostredí. Poslednou prednášajúcou bola Hana Říhová – jej príspevok s názvom Multimedialne hry ako autorský princíp Petra Nikla bol venovaný tvorbe tohto multimedialneho umelca, predovšetkým jeho knižným dielam doplneným o hudobné CD nosiče.

V rámci podujatia odznalo viacero zaujímavých (hoci nie vždy skutočne intermediálne zameraných) príspevkov a aj niekoľko takých, ktoré možno označiť za výnimočne inšpiratívne. Väčšina referátov podnietila podnecujúce a neraz rozsiahle diskusie. Mnohé mali, a to je zrejme jedným z hlavných účelov takéhoto študentského vedeckého stretnutia, „nápomocný“ charakter – pomohli jednotlivým študentom, perspektívnym adeptom umenovedy, pokračovať cestou, ktorou sa vydali, a dosahovať ciele, ktoré si predsavzali naplniť.

Jubileá sú väčšinou spojené s bilancovaním a sebareflexiou. Bude teda zaujímavé sledovať, čo organizátorská dvojica Alice Jedličková – Stanislava Fedrová (ÚČLAV ČR) pripraví pre účastníkov ďalšieho ročníka: či zostane pri široko postavenom koncepte intermediálneho a interdisciplinárneho dialógu, alebo sa „vráti ku koreňom“ – ku konceptu literárnovednej študentsky otvorenej debaty.

Jana Kršiaková